

Sygn. akt SNO 55/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Apelacyjnego
w [...] SSA Stanisława Urbana oraz przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa
SSO Krzysztofa Wojtaszka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2013 r.

sprawy **J. H.**

sędziego Sądu Okręgowego w T.,

w związku z odwołaniem obwinionego oraz Ministra Sprawiedliwości i Krajowej
Rady Sądownictwa - na niekorzyść obwinionego,

od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...]

z dnia 10 września 2012 r. sygn. ASD [...];

**1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie
art. 109 § 1 pkt 2 usp wymierza obwinionemu karę nagany;**

**2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym
zakresie;**

**3. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania
dyscyplinarnego za instancję odwoławczą**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w [...], wyrokiem z dnia 10 września 2012 r., uznał sędziego Sądu Okręgowego w T. - J. H. za winnego popełnienia przewinienia służbowego z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, polegającego na tym, że w okresie od 12 października 2009 r. do 30 czerwca 2011 r. orzekając w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w T. dopuścił się oczywistej i rażącej obrazę przepisów prawa procesowego, a to:

- art. 6 k.p.c. poprzez opieszałość, brak dbałości o sprawny tok postępowania, odraczanie spraw bez podania terminu pomimo obecności stron, co spowodowało nieuzasadnioną przewlekłość postępowania w sprawach o sygn. akt: I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10, I C [...]/10 oraz I C [...]/10;

- art. 6 k.p.c. poprzez wyznaczanie pierwszego lub kolejnych terminów rozpraw w odstępach kilkumiesięcznych, co spowodowało nieuzasadnioną przewlekłość postępowania w sprawach o sygn. akt: I C [...]/09, I C [...]/10, I C [...]/10 oraz I C [...]/11;

- art. 363 § 3 k.p.c., w sprawie o sygn. akt I[...] Cz [...]/09, poprzez uchylenie w całości nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydane przez Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 20 października 2007 r., sygn. akt I Nc [...] i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania, pomimo prawomocności nakazu w części merytorycznej, gdyż strona powodowa zaskarżyła nakaz zapłaty tylko w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach procesu;

- art. 505¹ k.p.c., w sprawie o sygn. akt I[...] Ca [...], poprzez odmowę jej rozpoznania w postępowaniu uproszczonym i wydanie w związku z tym postanowienia z dnia 7 grudnia 2010 r., sygn. akt I[...] Ca [...], o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Okręgowemu w T. do rozpoznania jej w składzie trzech sędziów, a następnie, w związku z wydaniem przez Sąd Okręgowy w T. postanowienia z dnia 10 grudnia 2010 r., poprzez opóźnianie jej rozpoznania w składzie jednoosobowym;

- art. 445¹ k.p.c., w sprawie o sygn. akt I C [...], poprzez zwrot w toku rozpoznania sprawy rozwodowej, w której postępowanie uległo w dniu 18 maja

2011 r. zawieszeniu, wszystkich wniosków i akt opiekuńczych Sądowi Rejonowemu w S. celem załatwienia ich we własnym zakresie, pomimo, iż wnioski te winien był rozpoznać Sąd Okręgowy w T.;

- art. 9 k.p.c. poprzez bezzasadne odmowy wydania z akt sprawy stronom i ich pełnomocnikom odpisów, kserokopii czy też fotokopii dokumentów m. in. w sprawie o sygn. akt I C [...], i za to na mocy art. 109 § 1 ust. 1 u.s.p. wymierzył mu karę dyscyplinarną upomnienia.

Od tego wyroku odwołania wnieśli: obwiniony oraz na niekorzyść obwinionego Minister Sprawiedliwości i Krajowa Rada Sądownictwa.

Obwiniony J. H. zaskarżył wyrok w całości i zarzucił „niesprawiedliwą ocenę materiału dowodowego polegającą na ustaleniu opieszałości i przewlekłości postępowania...” oraz „nieprawidłową ocenę prawną dotyczącą właściwości sądu, trybu postępowania w sprawach opiekuńczych...”, i wniósł „o jego zmianę poprzez odrzucenie lub oddalenie zarzutów, ewentualnie jego uchylenie, ze stwierdzeniem braku podstaw do wszczęcia postępowania”.

Minister Sprawiedliwości zaskarżył wyrok na niekorzyść obwinionego w zakresie orzeczenia o karze, zarzucając – na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.- rażącą niewspółmierność orzeczenia o karze, polegającą na wymierzeniu obwinionemu kary dyscyplinarnej upomnienia, będącej wynikiem nieuwzględnienia w sposób właściwy popełnionego przez niego przewinienia. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie sędziemu J. H. na podstawie art. 109 § 1 pkt 4 kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Krajowa Rada Sądownictwa zaskarżyła wyrok na niekorzyść obwinionego w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając – na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. – rażącą niewspółmierność wymierzonej obwinionemu kary dyscyplinarnej upomnienia, jako nieodzwierciedlającej stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przewinienia dyscyplinarnego i nie spełniającej w związku z tym celów, jakie ma wymierzona kara osiągnąć. W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie wobec obwinionego kary dyscyplinarnej nagany, określonej w art. 109 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

I. Co do odwołania obwinionego.

Zarzuty odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny dokonując ustaleń faktycznych wskazał na jakich dowodach się oparł, którym zaś odmówił wiary i z jakiego powodu.

Wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącego sąd pierwszej instancji poczynił ustalenia na podstawie, dokonanej i przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, analizy każdej ze spraw, w których nastąpiło przypisanie obwinionemu spowodowania rażącej przewlekłości postępowania (art. 6 k.p.c.). Również ustalając oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa procesowego – art. 363 § 3, art. 505¹, art. 445¹ i art. 9 k.p.c.- sąd pierwszej instancji szczegółowo wskazał, na czym polegały popełnione przez obwinionego błędy w procedowaniu, wykazując przekonująco, iż ocena ta w niczym nie wkracza w sferę niezawisłości sędziowskiej.

Brak zatem podstaw do skutecznego zakwestionowania poczynionych przez sąd ustaleń, jak też końcowej oceny prawnej o dopuszczeniu się przez obwinionego sędziego przewinienia służbowego w rozumieniu art. 107 § 1 u.s.p.

II. Co do odwołań Ministra Sprawiedliwości i Krajowej Rady Sądownictwa.

Podniesiony w obu odwołaniach zarzut rażącej niewspółmierności kary uznać należy za zasadny.

Istotnie przy wymiarze kary Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w niewystarczający sposób uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości przewinienia służbowego, stopień zawinienia obwinionego oraz fakt jego poprzedniej karalności dyscyplinarnej.

Kara dyscyplinarna upomnienia jako kara najłagodniejsza powinna być stosowana tylko w przypadkach bardzo drobnych przewinień dyscyplinarnych, jeżeli już samo prowadzenie postępowania dyscyplinarnego odniosło oczekiwany skutek polegający na przestrzeganiu przez obwinionego sędziego dyscypliny procesowej (por. wyroki SN: z 13 marca 2008 r., SNO 12/08, OSNSD 2008, poz. 37, oraz z 10 grudnia 2003 r., SNO 49/03, OSNSD 2003, nr. 2, poz. 88).

Skarżący zasadnie podnoszą, że w realiach sprawy przypisanego obwinionemu przewinienia służbowego do powyższej kategorii zaliczyć nie można.

Podzielając argumentację zaprezentowaną w odwołaniach, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznał za karę współmierną, należycie realizującą dyrektywę wymiaru kary – karę nagany. Wnioskowana w odwołaniu Ministra Sprawiedliwości

kara dyscyplinarna przeniesienia na inne miejsce służbowe raziłaby zbytnią surowością.

Kierując się powyższym zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce orzeczonej wobec obwinionego sędziego kary dyscyplinarnej upomnienia, na podstawie art. 109 § 1 pkt 2 u.s.p. wymierzono mu karę nagany, zaś w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

aw